

Yom Kippur Katan: The Feast Before the Fast
Beyond Hunger: Food for Thought When Fasting 5781
Rabbi Sammy Bergman- sbergman@torontotorah.com

This program is dedicated by Ellen Warner and Jeff Lipton in memory of Freda Warner z"l, פריידע בת חיים יהודה, לייב וזיה רויזע

This Shiur Has Dedicated by Ezer Diena and Family in honour of my esteemed chavrutot, Rabbi Alex Hecht and Rabbi Sammy Bergman.

Wishing them much success as they move into their new rabbinic positions!

1. Talmud, Taanit 17b (William Davidson Edition Translation)

אמר מר: מריש ירחא דניסן עד תמניא ביה איתוקם תמידא דלא למיספד, למה לי מריש ירחא? לימא מתרי בניסן, וראש חודש גופיה יום טוב הוא ואסור! - אמר רב: לא נצרכה אלא לאסור יום שלפניו. - ושלפניו נמי, תיפוק ליה דהוה ליה יום שלפני ראש חדש! - ראש חדש דאורייתא הוא, ודאורייתא לא בעי חיזוק

The Master said above: From the New Moon of Nisan until the eighth of the month, the daily offering was established, and therefore it was decreed not to eulogize on these dates. The Gemara asks: Why do I need *Megillat Ta'anit* to say: From the New Moon? Let it say: From the second of Nisan, as the New Moon is itself a holiday, and it is already prohibited to eulogize on that day. Ray said: It is necessary to mention the New Moon of Nisan only to prohibit eulogizing on the day before.

And with regard to the day before the New Moon of Nisan as well, one can derive the prohibition against eulogizing on this day from the fact that it is the day before the New Moon. Since it is prohibited to fast on the New Moon, it is likewise prohibited on the day before. The Gemara answers that as the New Moon is by Torah law and a Torah law requires no reinforcement, it is permitted to fast on the previous day.

2. Rabbi Menachem Azariah da Fano (16TH CENTURY Italy), Responsa 79

ולא אכחד מאדוני כי הנוהגים להתענות ערב ר"ח ג"כ מרבים בכבוד הלילה ויום המחרת, שהרי הקישו הנביאים ר"ח לשבת בכמה מעלות טובות... לפיכך יזהרו המתענים לפניו שלא יכנסו בו כשהן מעונים אלא ראוי למהר בסעודת הלילה; ומה טוב וישר בעיני להקדים להתענות ביום הכנסה שלפני ר"ח סמוך או מופלג שיהיה כי על הרוב זה וזה יתקיים בידו, ויש עוד בתקון זה השלמת הכונה למסדרי אותו כפור קטן בירידת הירח כי לפעמים יקדם אליהם המולד לתענית ונמצאו מתענים בחדושה וכשהקדמנו להתענות ביום הכנסה שלפני המולד הכל מתוקן ומקובל, אלא שלא נהגו כן פרושים שבישראל.

I will not withhold from my master that those who have the custom to fast on the eve of *Rosh Chodesh* [the new month] should add to the honor of the night before and of the next day. For the prophets have compared *Rosh Chodesh* to Shabbat regarding many great attributes. Therefore, those who fast before should be careful not to enter it as they are afflicted. Rather it's appropriate to hurry to the evening meal.

How wonderful and proper it is in my eyes to fast earlier on the day of gathering before *Rosh Chodesh*, whether close or distant, for most of the time both [honor of *Rosh Chodesh* and the fast] will be fulfilled. This change also helps to complete the intent of those who arrange "the minor atonement" with the fall of the moon, for sometime the *molad* [appearance of the new moon] will precede their fast and they will end up fasting with the renewal of the moon. But, when they fast earlier during the day of gathering before the *molad*, everything is prepared and acceptable. However, the pious of Israel don't have this custom.

3. Musaf Amidah for Rosh Chodesh

רְאִשֵׁי חֳדָשִׁים לַעֲמֹד נִתְּנָה. זְמַן פְּכָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם

You have given the beginnings of months to Your nation. A time of atonement for all their occurrences.

4. Rabbi Isaiah HaLevi Horowitz (16th Century Prague), Ner Mitzvah beginning of Pesachim

ב. ראש חודש זמן כפרה הוא, וראוי לאדם שיפשפש במעשיו, ויהרהר בתשובה, ונוסף על זה, מה שערב ראש חודש הוא כמו יום כפור קטן, שראוי להתענות וללקות ולעשות במעשה תשובה גמורה, כמבואר לעיל במסכת חולין (אות קמה), טעמא דמלתא, קודם שנכנסים השבועות

למקורם. וגם אז הוא פגם הגדול של לבנה הבא ממיעוט הירח...מכל מקום הקדוש ברוך הוא קובע כפרה בראש חודש, כדאיתא בפרק אלו טריפות (חולין ס ב)... על כן ראוי לכל אחד מישראל להרהר בתשובה ולתקן מעשיו. ונראה בעיני, שראוי לעשות כן קודם תפילת מוסף, ומבואר למבין.

Rosh Chodesh is a time of atonement, and it is appropriate for a person to investigate their actions and contemplate repentance. In addition, the eve of Rosh Chodesh is like a miniature Yom Kippur such that it is appropriate to fast, get whipped, and to practical complete repentance as I explained in Chulin (145), the reason before the weeks enter their source. It is also the time of the great blemish of the moon from its diminution...nevertheless Hashem established atonement during Rosh Chodesh at its state in Chulin...Therefore each person from Israel should contemplate repentance and fix their action. It appears to me that one should do this before Mussaf...

5. Rabbi Isaiah HaLevi Horowitz (16th Century Prague), Torah Or on Chulin

הנה התבאר לנו ממה שפירשנו, השעות הם צינורות וענפים של אור מושפעים מהימים, והימים הם צינורות של אור נשפעים מהשבועות, והשבועות הם צינורות של אור נשפעים מהחדשים, והחדשים הם צינורות של אור נשפעים מהשנים, והשנים הם צינורות של אור נשפעים מהשמיטות, והשמיטות הם צינורות של אור נשפעים מהיובל הגדול, והקדוש ברוך הוא שהוא בינה ב"ה הכוללת בכוחה בכח שורשי נטיעתה הכל וכולם יצאו מכחה....

Here we have clarified from what we have interpreted, the hours are channels and branches of light affected by the days, and the days are channels of light influenced by the weeks, and the weeks are channels of light influenced by the month, and the months are channels of light influenced by the years, and the years are channels of light influenced by the great Jubilee, Hashem meaning the Blessed Understanding which includes the power of the roots of her planting and everything emanates from her power

קמה. הנה מטעם זה בכניסת השבת עוונותיו מכופרים, שהרי עשה תשובה ותשובתו מגעת עד שבת. וכן השבועות יחזרו אל החודש, ונאמר בו כפרה, כמו שאנו מתפללים (מוסף דראש חודש) 'ראשי חדשים לעמך נתת זמן כפרה לכל וכו'. וזה הסוד שמתענין ערב ראש חודש ומשלימין עד ראש חודש, כדי שיכנסו ימיהן טהורין מנוקים מכל חטא ועון לראש חודש במקורן וממילא הם מתכפרין כדפירשנו לעיל. וכן החדשים אל השנה, ומשם אל התשובה שהוא יום כפורים

For this reasons, one sins are atoned for at the beginning of Shabbat, for he has repented and the repentance reaches Shabbat. So too the weeks return to the month, and it is regarded as a time of atonement, as we pray (Musaf Amidah of Rosh Chodesh), You have given the beginnings of months to Your nation. A time of atonement for all their occurrences. This is the secret of fasting on the eve of Rosh Chodesh, and completing it until Rosh Chodesh, so that their days will be pure and clean of all sin[when they return] to Rosh Chodesh their source and they will be atoned for. So too the months to the year, and from to repentance on Yom Kippur.

6. Talmud, Shavuot 9a

מה נשתנה שעיר של ר"ח שנאמר בו לה? אמר הקדוש ברוך הוא: שעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח!

What changed about the goat of *Rosh Chodesh* that “for Hashem” is said about it. The Holy One Blessed Be He said: This goat shall be an atonement for me in that I diminished the moon..

7. Rabbi Ovadiah Seforno on Bamidbar 28:11 (Rabbi Eliyahu Munk translation)

ובראשי חדשיכם הנה יום ראש חדש היה מנהג לישראל שיהיה יום קודש בצד מה כמו שהעיד באמרו אשר נסתרת שם ביום המעשה וזה יורה שלא היה יום ראש חדש אצלם יום מעשה ולכן ייחס אותו לישראל באמרו ראשי חדשיכם ולא כן כתב במועדים שלא כתב בשבת שבתכם ולא ביום בכוריתכם ולא ביום סוכותיכם וטעם מנהגם זה היה כי אמנם הצלחת ישראל בעולם הזה היא בצד מה דומה לענין הירח אשר אין לה בעצמה אור כלל זולתי מה שתקבל מזולתה וזה שאף על פי שקודם לעגל היה חרות על הלוחות חירות משעבוד מלכות לעולם הנה משחטאו התנצלו ולא השתמשו בכתר מלכות תמיד כמו שאר האומות אבל היה זה להם לעתים כפי שפע האור העליון עליהם ובלעדיו הלכו חשכים ואין נוגה למו כמו שיקרה ללבנה כשלא תקבל אור השמש כי אין מזל לישראל ולא אור כלל מעצמם זולתי אור הקל יתברך בהיותם לרצון. ובכן נקרא הקל יתברך אצל הנביאים אור ישראל כאמרו והיה אור ישראל לאש וכן העיד באמרו ה' אורי וישעי וכאשר היו החטאים מבדילים כאמרו כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלקיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע הלכו חשכים מבוהלים ודחופים בין האומות. ובהיות מזה נמשך חלול ה' בלי ספק באמור להם עם ה' אלה היה באופן מה בכל צרתם לו צר כאמרו ז"ל כביכול עלי ועליך בא שוד ובהיות חטאת ר"ח כפרה על ישראל הגורמים מניעת האור או מעוטו כמו שהתקינו ז"ל באמרו שעירי חטאת לכפר בעדם זכרון לכולם יהיו תשועת נפשם מיד שונא ובכפרה זו תהיה תשועה מה לחלול השם לפיכך אמרו שלכך נאמר בשעיר ר"ח חטאת לה'

מפני שכפרתו מועילה לקדוש שמו יתברך וזה רצו באמרם (חולין פרק אלו טרפות) אמר הקב"ה הביאו כפרה עלי על שמעטתי את הירח רצונו לומר הביאו כפרה בשבילי להשיג קדוש שמי המחולל בגוים בסבת מה שמעטתי את הירח כשהגליתי את ישראל והסתרתני פני מהם: It was an ancient custom among the Israelites to treat the day of the new moon as a semi festival. We know this already from Samuel I 20,19 where Yonathan describes the day as one on which no work is performed in the field, a day not defined as *יום המעשה*, "a working day." This is why this day has retained a special significance for the Jewish people, i.e. the Torah describes it as ראשי חדשיכם "the beginning of your months." You will not find the regular festivals, מועדים described as "your festivals." We do not find the Sabbath described as "your Sabbath" or the festival of Shavuot as "your day of the firstling fruits." [the author will go to some length to explain that the ending כם in the word שבועותיכם in verse 26 does not refer to that festival. Ed.] Neither do we find the expression סכוחיכם, etc.

The reason for this ancient custom of treating the day of the new moon almost like a festival is that historically, success of the Jewish people in matters terrestrial has always been linked to the lunar cycle. The moon is a phenomenon which has no light of its own, a phenomenon which depends on receiving and reflecting light from an external source.

Although prior to the sin of the golden calf the Jewish people's fate was totally independent of any foreign domination, described as *חרות על הלוחות*, a kind of absolute independence, freedom engraved on the Tablets (the first set no doubt), (compare Exodus 32,16) as well as Eyruvin 54 and Tanchuma, Ki Tissa 16), once they had sinned they (divested themselves of this privilege, (and) no longer made use of this "Royal crown" at all times as did the other nations, so that they did no longer appear to enjoy this advantage over the other nations of the world. Ever since that spiritual disaster, the Jewish people could enjoy their original privilege of independence from the restrictions imposed by the fact that one is part of the "laws of nature" only on rare occasions in their history, whereas most of the time they were dependent on "light", i.e. good fortune, from external sources not under their control. To that extent, their history reflects the situation of the moon with its periods of ascent and decline month after month. When the moon is not directly exposed to the light of the sun it becomes invisible. The expression אין מזל לישראל (Shabbat 126) means that the Jewish people do not generate light of their own, do not work at being masters of their own fate, but rely entirely on G'd to guide their fates. They receive this Divinely emanated light when their deeds are pleasing to G'd.

This is why in the parlance of our prophets G'd Himself is referred to as: "אור ישראל" Israel's source of light. (compare Isaiah 10,16 as well as Psalms 27,1 where David refers to G'd. as אורי וישעי, "my light and my salvation.")

Whenever the Jewish people are in a state of sin, their sins act as a barrier between them and their G'd so that they are deprived of their source of light. When Isaiah describes their state of being when sinful, he speaks of their G'd's hiding His face from them, as Israel walking in darkness harassed by the gentile nations. (Isaiah 59,2). Whenever the Jewish people's fortunes are at low ebb this represents a desecration of G'd's name, i.e. His reputation, as the gentiles refer to us sneeringly as עם ה' אלה "are these the ones who describe themselves as G'd's special nation?" We can understand what our sages have said in Gittin 58 that whenever the Jewish people are in trouble, G'd is automatically forced to share their troubles. Having linked His honour to the honour and glory of the Jewish people, He suffers with us, (allegorically speaking). Whenever we suffer, whenever we are in a state of being oppressed, G'd is described as saying that "the pirate has attacked Me and you simultaneously."

Seeing that the sin offering presented on New Moon's day is an atonement for the Jewish people who are the cause of preventing the light of the moon to shine, or the reason it shines so weakly when it does shine, the sages in our prayers on that day referred to that sin offering as *לכפר בעדם זכרון לכולם יהיו תשובת נפשם מיד שונא*, "to obtain atonement for themselves. They were to be a memorial for them all, and a salvation for their soul from the hand of the enemy." This is the reason that this is the only sin offering described as *הטאת לה*, "a sin offering on behalf of G'd." Presentation of this offering is also in respect of the damage the sinful behaviour of the Jewish people has inflicted on G'd's image among the gentile nations.

When we read about the dialogue described between the moon and G'd in Chulin 60, where G'd is eventually described as saying to the Jewish people "bring a sin offering on My behalf," (in expiation for My diminishing

the light of the moon) what the sage (Rabbi Shimon ben Pezzi) wanted to explain by putting such strange sounding words in G'd's mouth is that ultimately the reason why the moon was diminished was because seeing it has a kinship with the Jewish people and these did not always live up to their lofty destiny, the moon [as a celestial representative of G'd Himself, Ed.] therefore has to suffer alongside with them for their shortcomings. Seeing this may not sound quite fair, G'd allegorically ordered a sin offering to be brought by the Jewish people on New Moon's day in order appease the moon.

8. Rabbi Hezekiah Da Silva (17th Century Jerusalem), Pri Chadash on Orach Chaim 417

יש אנשי מעשה שנוהגים להתענות כל ערב ראש חודש בשביל מיעוט הירח, ומטו משמיה דמהר"ם קורדוירו ז"ל שהיה קורא אותו כפור קטן לפי שבו מתכפרין עוונות של כל החדש דומיא דשעיר ראש חודש וכדאמרינן במוסף זמן כפרה לכל תולדותם. נהגו פה ירושלים תוב"ב שביום משמרת ראש חודש מאריכין בתפלות ותחנונים על אורך גלותינו, ואח"כ מתקבצים יחידי סגולה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וקורין קודם חצות פרשת ויקרא אל משה כולה, ופרשת צו את אהרן [שם ו, א] עד להקריב את קרבניהם במדבר סיני [שם ז, לח] ובישעיהו סימן ב' מן נכון יהיה [פסוק ב] עד ולא ילמדו עוד מלחמה [שם פסוק ד], ובסימן י"א מן ויצא חוטר מגזע ישי [פסוק א] עד כי גדול בקרבך קדוש ישראל [שם יב, ו], ובירמיה סימן ל"א מן מצא חן במדבר [פסוק א] עד ולא יהרס עוד לעולם [שם פסוק לט], וביחזקאל בסימן מ' בעשרים וחמש שנה [פסוק א] עד סופו, ומן יואל סימן ג' מן והיה אחרי כן אשפוך את רוחי [פסוק א] עד סופו, ומשלי [לא, י] אשת חיל עד סופו. ואח"כ לומדים מסכת אבות ומסכת תמיד וסימנך אמ"ת, ואחר חצות קורין כל ספר תהילים ובין ספר וספר מאריכין בתחנונים ואח"כ לומדים בספר ראשית חכמה עד שיתקבצו הקהל להתפלל תפלת מנחה, הר"י בואינו ז"ל [שלהן מלכים ס"ק ח].

There are people of valour who have the custom to fast on the eve of Rosh Chodesh due to the diminution of the moon, and it's quoted in the name of Rabbi Moshe Kordevero z"l, that he would call it "a small Kippur", for on it the sins of the entire month are forgiven similar to the goat of Rosh Chodesh as we say "a time of atonement for all their occurrences"...

We have the custom in Yerushalayim, that on the day before Rosh Chodesh before Chatzot we read Parshat Vayikra, and Tzav until [7:38], Isaiah 2:2-2:4, 11:1- 12:6, Jeremiah 31:1-39, Yechezkel 40:1-the end, Yoel 3:1 until the end, Mishlei 31:10 until the end. Afterward, we learn Avot, Middot, Tamid [Truth], and after Chatzot we read all of Tehillim, and between each book we recite many supplications, and learn "Reishit Chochmah, until the congregation gather to daven Mincha.

9. Rabbi Yisrael Meir Kagan (19th century Radin), Mishnah Berurah 417:4

יש שנוהגין להתענות ער"ח [וטוב שיתנה בפעם ראשונה שמתענה שאינו מקבלו עליו לעשות זאת לעולם דשמא יארע לו איזה פעם אונס ולא יוכל להתענות לא יהיה עליו כנדר] וטוב שמי שמתענה ינהיג עצמו להשלים התענית עד הלילה כ"מ מא"ר ומקומות חלוקין יש בענין זה והכל לפי כח האדם וכן משמע במ"א מיהו במקום שעושין ממנו ת"צ וקורין ויחל והוא נמנה עמהם בודאי צריך להשלים ואפילו אם חל בע"ש ועיין לקמן סימן תקס"ו ס"ב ובמ"ב שם. ויש נוהגין לעשות למנחה סדר יו"כ קטן [וטעם לשם זה הוא לפי מה דאיתא בפר"ח דמהר"ם קורדוירו ז"ל היה קורא אותו כפור קטן לפי שבו מתכפרים עונות של כל החדש דומיא דשעיר של ר"ח וכדאמרינן במוסף זמן כפרה לכל תולדותם וכדכתב הב"י בסימן תכ"ג בשם האו"ח כי כינוי תולדותם קאי על החדשים ר"ל כי עולת ר"ח היתה באה על תולדות ימי החדש עכ"ל הפר"ח] וכתב המ"א דמנהג טוב לומר הסליחות [היינו יו"כ קטן] קודם תפלת המנחה ובמקום שאומרים דברי כבושים יאמרו ג"כ קודם תפלת המנחה ובזמנינו המנהג לומר הסליחות אחר תפלת המנחה. אם חל ער"ח ביום שבת מקדימין להתענות ביום ה' ואם חל ביום ו' אותן שאומרים סליחות יתענו ביום ה' ואותן שאין אומרים סליחות יתענו ביום ו' ולענין השלמה עיין לעיל בסימן רמ"ט במ"ב סקכ"א וסקכ"ב. כתב בשו"ת מנחם עזריה מי שמתענה בער"ח צריך למהר בסעודת הלילה שלא יכנס בו כשהוא מעונה והיינו שלא לשהות אחרי צאת הכוכבים אבל עכ"פ צריך להשלים למי שנוהג כן ועיין במ"א שהביא עוד מנהגים אחרים בזה בשם שו"ת מנחם עזריה וסייעתו ומסיים שכל אחד לפי מנהגו בזה בענין התענית אין לשנותו להקל עד שיתירו לו נדרו. כתבו הספרים דאף מי שאינו מתענה מ"מ יראה לעשות תשובה ביום זה ולתקן את אשר עוות בכל החדש מאחר שהוא יום אחרון של כל החדש כמו ער"ח מכל השנה ואז בודאי יהיה לו יום החדש זמן כפרה לכל תולדותיו :

- One should stipulate the first time they fast that they aren't accepting the custom forever in case their health doesn't allow them too.
- It's appropriate to fast until nightfall. But each person should follow the custom of their place.
- In a place in which Yom Kippur Kattan is observed as a public fast and they read the Torah reading for a fast day one should certainly fast until nightfall even if the fast falls on Erev Shabbat.

- Some have the custom at mincha to recite the order of Yom Kippur Katan
- The Magen Avraham writes that it's better to recite supplications and distressing prayers before Mincha (in which the time to celebrate Rosh Chodesh begins. However our custom is to do after Mincha.
- If the eve of Rosh Chodesh is on Shabbat we fast on Thursday.
- If it is on Friday, those who recite Selichot fast on Thursday, and those who do not fast on Friday.
- One who fasts on the eve of Rosh Chodesh should swiftly break their fast during the evening.
- Even one who doesn't fast should repent on this day and fix everything that needs repair from the entire month since it is the last day of the month, and then the month will certainly be a time of atonement for all his experiences.

-

10. Rabbi Yaakov Chaim Sofer (20th century Jerusalem), Kaf HaChayim 417:11

יא מי שיוכל להתענות כל משמרת החודש הוא דבר גדול ועיקר התענית הוא לפשפש ולחקור היטב הדק מה שחטא בכל החודש ולחזור בתשובה כי התענית הוא הכנה להכניע גופו לשוב ואם יעשה תענית לבד מבלי משיב אשר חטא ולשוב כמעט לא עשה כלום מו"ב או' קמ"ד
 He who can fast the whole day before the month, it is a great thing. The main purpose of fasting is to scrutinize and thoroughly investigate what he has sinned all month and repent,. because fasting is a preparation to subdue his body. **If he only fasts without repenting he has done almost nothing**